



Sygn. akt III KK 135/15

## **WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 27 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Szewczyk

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

w sprawie M. J.

uznanego za winnego wykroczenia z art. 77 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 maja 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 3 grudnia 2013 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4  
k.p.s.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. umarza postępowanie, kosztami  
procesu w sprawie obciążając Skarb Państwa.**

### **UZASADNIENIE**

Do Sądu Rejonowego w S., wpłynął wniosek o ukaranie M. J. obwinionego o to, że w dniu 14 sierpnia 2012 r. w K. na ulicy M. poprzez puszczenie psa luzem, bez smyczy i kagańca nie zachował zwykłych i nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu psa, to jest o popełnienie wykroczenia z art. 77 k.w.

Sąd Rejonowy w S., wyrokiem nakazowym z dnia 3 grudnia 2013 r., uznał M. J. za winnego zarzucanego mu czynu, to jest wykroczenia z art. 77 k.w. i za wykroczenie to wymierzył mu karę 300 złotych grzywny.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się z dniem 31 grudnia 2013 r.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść M. J. Prokurator Generalny zarzucił wyrokowi rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisu prawa materialnego – art. 77 k.w., polegające na wymierzeniu obwinionemu M. J., za popełnienie określonego w tym przepisie wykroczenia, kary grzywny w wysokości 300 złotych, podczas gdy zgodnie z powyższą normą, kara grzywny mogła być orzeczona jedynie w wymiarze do 250 złotych.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz o umorzenie postępowania wobec obwinionego – na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. – wobec przedawnienia orzekania w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, co pozwala na jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu wyznaczonym na podstawie art. 535 § 5 k.p.k. Zaskarżony kasacją wyrok dotknięty jest wadą w postaci rażącego naruszenia przepisu prawa materialnego, to jest art. 77 k.w. Przepis ten stanowi, że ten, kto nie zachowuje zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia, podlega karze grzywny do 250 złotych albo karze nagany. Kara grzywny orzeczona przez Sąd Rejonowy przekracza górną granicę grzywny określoną w przepisie, a wpływ tego naruszenia prawa na treść wyroku jest istotny i oczywisty. Konieczne zatem stało się uchylenie zaskarżonego wyroku.

Czyn przypisany M. J. miał miejsce w dniu 14 sierpnia 2012 r. Zgodnie z brzmieniem art. 45 § 1 k.w. karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli zaś w tym okresie wszczęto postępowanie, a tak stało się w przedmiotowej sprawie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. W czasie orzekania przez Sąd Najwyższy nastąpił już zatem upływ także dwuletniego terminu przedawnienia. Wprawdzie art. 45 § 2 k.w. stanowi, że w razie uchylenia prawomocnego rozstrzygnięcia, przedawnienie

biegnie od daty tego uchylecia, ale przepis ten rozumiany jest tak, że przedawnienie biegnie na nowo jedynie w sytuacji, w której do upływu terminu przedawnienia nie doszło w chwili uchylecia prawomocnego wyroku (zob. uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2002 r., I KZP 15/02, OSNKW z 2002 r., z. 7-8, poz. 49)

W tym stanie rzeczy, obok uchylecia zapadłego w sprawie wyroku, uzasadnionym było, zgodnie z dyspozycją art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w., umorzenie postępowania w sprawie, wobec upływu terminu przedawnienia orzekania.